

Újhelyi Sándorné Apjával

A képen édesanyám van, és az anyai nagyapám. Édesanyám 1896-ban született Szegeden, a neve Szöllős Ráchel Regina, de a közéletben Erzsébet volt. Azt hiszem, kereskedelmi iskolát végzett, valamilyen szakiskolaszerűséget, amit az úrilányoknak kellett akkoriban. 1919-20-ban vagy két évet élt Pesten, mert oda kényszerült az első házassága miatt. A férje aranyműves volt, és a Szöllős nagyapának konkurenciát jelentett, azért ragaszkodott a nagyapa a házassághoz. Mert akkoriban az volt a divat, hogy a szakmában maradjon a vagyon. 1921-ben született Gyuri, a bátyám, és kilenc hónapos volt, mikor anyám összekapta a gyereket és hazament Szegedre a nagyapámékhoz. Anyai nagyapám, Szöllős Samu, beregszászi volt, ott született 1871-ben. Ezt tudom, mert 9 év volt közte és az édesapám között. Aranyműves és órás-mester volt a nagyapám, Szegeden a Fekete Sas utcában volt az üzlete. Dolgozott az arannyal, meg árusította is, javított is, mindent csinált. Kisipari munkát végzett. Nagypapa nagyon szigorú ember volt, neki elvei voltak,

és mindenkinek ahhoz kellett igazodni. Ő nem bírta a kommunistákat. Ütötte az asztalt és kiabált, mert a Károly fia meg az anyám is nagy kommunisták voltak - Károly bácsi 1919-ben még börtönben is ült Budapesten, és anyám hordta neki az ennivalót. Nagymama meg mindig csitította a nagyapámat, soha nem felejttem el, drága volt az az asszony. Mindent megtett az unokáiért, amit csak el lehet képzelni, a csillagos eget is képes volt leszedni! És mindig csitította a nagyapámat. Én meg elneveztem őt Tata úrnak, és ilyenkor mondtam neki, hogy Tata úr, ne morogj mindig, ne morogj mindig. De imádtam a nagyapámat, imádtam.